

QUÆSTIONIBUS
ET
RESPONSIONIBUS
EXPLICATA:

Quæ ita formantur,

UT,

Quæstionibus prorsus omiſſis, vel
neglectis, Reſponſiones ſolum-
modo integram Rhetorices inſti-
tutionem Tironibus ex-
hibeant.

Per GUYIC DE GARD.

in uſum Scholæ Mercatorum-ſciſſorum.

Danda opera eſt, ut, poſt hæc initia, ad
incrementa quoque veniatur. Cypr. lib. i.
epiſt. 5.

L O N D O N I,

Typis Autoris. Anno Domini 1648.

Veneunt apud Thomam Staterum ad inſigne Angeli in
vico vulgo vocato Duck-lane.

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

8

N

PIGNISSIMIS,
SPECTATISSIMIS,
ORNATISSIMIS-
QUE VIRIS,
MAGISTRO,
Guardianis, & Assistentibus

Amplissimæ Societatis
MERCATORUM.
SCISSORUM,
Benignissimis Literarum
Patronis,

Hunc Rhetorices Libellulum qua-
lem qualem, in juventutis gratiam
concinnatum,

In perpetuum Observantiæ ΜΗΝΟΣΥΝΟΝ
D. D. D.

Societatis Vestræ
Cultor humillimus

GUIL. DU-GARD.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

Tironi, Rhetorices studioſo.

TE monitum velim nobis in animo non fuiſſe, omnia, quæ de Rhetorices arte tradi ſolent, (ſtudio n. multa o- mittimus) præcepta perſequi: Sed præcipua, & maximi uſûs Elementa, quæ tironibus ſufficere arbitramur, in compendium ſolummodo redigere, & ad juniorum captum per * Ερωτήματα adeò planè & dilucidè accommodare, ut & ipſi Socios mutuis interrogationibus utiliter exercere valeant, & minùs fatigent præceptorem. Creſcente ætate & iudicio majorum Gentium Rhetores, qui hæc omnia accuratiùs tractant, adire licebit: his interea temporis, qualia qualia ſunt, Tironibus fortaſſe, quibus ſolùm inſerviunt, non ingrata, ſi libet, utere.

Iſtud

Istud porrò animadvertendū est, Quæ-
stiunculas hæce maximam partem ad
Caroli Butleri (τῷ μακαρίτῳ) Rhetoricam
(quæ vulgò in Scholis teritur) formari;
adeò ut nihil ferè in his καίνοπρεπές occur-
rat, quod vel in eo non inveniri, vel ad
eum non commodè referri posse videa-
tur. Me ab aliis equidem nonnulla, ab
illo verò omnia sumsisse non diffi-
teor. *Ingenui* n. pudoris est (ut cū
Plinio loquar) fateri per quos profe-
ceris. *Butlerus* Talæum quàm-pluri-
mis emendavit: Istiusmodi Quæstiun-
culæ (nisi meum me fallat augurium)
Butlerum ipsum & faciliorem, & tene-
ræ ætatis ingenio longè accommodati-
orem reddent. Vix enim sine cortice
supposito natabunt pueri, quorum cap-
tū se submittere juventutis formatō-
res necesse est. His igitur delibatis
Butlerum ipsum, siquā de re hæsitave-
ris, consule.

INDEX.

R *Hetorica quid.* Qu. 1.

Ejus partes { *elocutio*
                  pronun-
                  ciatio. } q. 2.

Elocutio quid. qu. 3.

Duplex { *Tropus*
          Figura } qu. 4.

Tropus quid. q. 5.

In Tropo duo consideranda.

Affectiões }
Genera. } q. 6.

Affectiões Tropi quatuor.

Catachrēsis }
Hyperbole }
Metalepsis } qu. 7.
Allegoria }

Catachrēsis quid. q. 8.

Hyperbole quid. q. 9.

— quoduplex. q. 10.

Auxēsis quid. q. 11.

Miōsis quid. q. 12.

Metalepsis quid. q. 13.

Allegoria. q. 14.

Tropi Genera quatuor.

Metonymia }
Ironia } q. 17
Metaphora }
Synecdoche }

Metonymia quid. q. 18.

— Efficientis. q. 20.

— Materiae. q. 21.

— Effecti. q. 22.

— Subjecti. q. 23.

— Adjuncti. q. 25.

Ironia quid. q. 27.

Quomodo percipitur. q. 28.

Opposita duplicia.

Disparata }
Contraria } q. 29.

Ironia à Disparato. q. 32.

— à Contrario. q. 33.

Paralipsis quid. q. 34.

Apophasis quid. q. 35.

Metaphora quid. q. 36.

Synecdoche quid. q. 38.

Synec. Membri. q. 40.

— Speciei. q. 41.

— Totius. q. 42.

— Integri. q. 44.

— Generis. q. 45.

Figura quid. q. 46.

Duplex { *Diffionis*
          Sententiae. } q. 47

Figura Diffionis quid. q. 48.

Duplex { *Dimenssione*
in sono- } q. 49
rum. { *Repetitione.* }

Figura

Fig. in Dimens. quid.	q. 50.	Figura sententia quid.	q. 75.
Numerus { Poeticus } { duplex } oratorius	q. 51	quotuplex.	q. 76.
Numerus Poeticus qu	q. 52.	Logismus quid.	q. 77.
Duplex { Rhythmus } { Metrum }	q. 53	quotuplex.	q. 78.
Rhythmus quid.	q. 54.	Ecphonésis quid.	q. 79.
Metrum quid.	q. 55.	Quot modis fit.	q. 80.
Metaplasmus quid.	q. 55.	Epiphonéma quid.	q. 81.
Metaplasmi species.	q. 56.	Revocatio sui-ipsius qu	q. 82.
Timefis quid.	q. 57.	Quotuplex.	q. 83.
Metathesis quid.	q. 58.	Epanorthósis quid.	q. 84.
Antibesis	q. 59.	Apostopésis quid.	85.
Diastole quid.	q. 60.	Apostrophe quid.	q. 86.
Systole quid.	q. 61.	Quot modus fit.	q. 87.
Numerus Oratorius qu	q. 62.	Prosopopœia quid.	q. 88.
Figura in soni Repetitione		Quotuplex.	q. 89.
quotuplex	q. 63	Imperfecta.	q. 90.
Epizeuxis quid.	q. 64.	Perfecta.	q. 91.
quotuplex.	q. 65.	Figura in Dialogismo qu	q. 92.
Anadiplósis quid.	q. 66.	Quo uplex.	q. 93.
Climax quid.	q. 67.	Apóia quid.	q. 94.
Anaphora quid.	q. 68.	Anacænósis quid.	q. 95.
Epistrophe quid.	q. 69.	Occupatio quid.	q. 96.
Symploce quid.	q. 70.	Epitrope quid.	q. 97.
Epanalepsis quid.	q. 71.	Synchorésis quid.	q. 98.
Epanodus quid.	q. 72.	Pronunciati-	Prola } qu. tio. } 100 Actio. }
Paronomásia quid.	q. 73.	onis partes	
Polyp. óion quid.	q. 74.	duæ.	
		De Prolatione Canones.	p. 26.
		De Gestu Regule.	p. 28.

Rhetorices Elementa.

CAP. I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica?*

Rhetorica est ars ornatè dicendi.

2. *Quot sunt partes Rhetorices?*

Partes Rhetorices duæ sunt { Elocutio
&
Pronunciatio. v. c. 20.

3. *Quid est elocutio?*

Elocutio est interna exornatio orationis.

Quare dicitur interna?

Dicitur interna ad differentiam pronunciationis,
quæ est externa exornatio orationis.

4. *Quotuplex est Elocutio?*

Elocutio duplex est { Tropus
aut
Figura. Vid. Quæst. 46.

5. *Quid est tropus?*

Tropus est elocutio, quæ vox à nativâ significatione
in aliam immutatur.

6. *Quot in tropo sunt consideranda?*

In Tropo duo sunt consideranda { 1. Affectiones.
&
2. Genera.

7. *Quot sunt Tropi Affectiones?*

B

Affecti-

Rhetorices Elementa.

aliud improprium; atque ita deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente medio gradu transitum prebente: ut Virg. Ecl. 1.

Post aliquot, mea regna videns, mirabor, aristas &

Hic per aristas, spicas; [per Synec. membri] per spicas, segetes; [per Synec. itidem membri;] per segetes, aestates; per metonym. subjecti pro adjuncto] per aestates, annos [per Synec. membri] intelligimus.

15. Quid est Allegoria?

ALLEGORIA est Tropi continuatio, ubi nimirum ejusdem generis tropi plures conjunguntur. Ut, Ter. sine Cerere & Libero friget Venus: i. e.: sine pane & vino friget amor.

16. Quid tenendum est in Allegoria?

In Allegoria tenendum est illud, ut quod ex genere rerum coeperis, eodem desinas: secus inconsequentia foedissima fuerit.

CAP. II.

17. Quot sunt Tropi Genera?

TROPI Genera sunt quatuor:

Metonymia,

Ironia,

Metaphora, &

Synecdoche.

18. Quid est Metonymia?

METONYMIA est Tropus Causae ad Effectum, Subjecti ad Adjunctum; vel contrà: id est, Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum.

Causa quid est?

Causa est, cujus vi res est.

Quotuplex est Causa?

Causa est quadruplex

1. Efficiens, à qua
2. Materia, ex qua
3. Forma, per quam
4. Finis, propter quam

res e

Quarum duæ tantum priores hanc locum habent

19. Metonymia Causæ quadruplex est

Metonymia Causæ duplex est

Efficientis
aut
Materiæ.

20. Quid est Metonymia Efficientis

METONYMIA EFFICIENTIS est, cum inven-

tor & autor pro ipsis effectis rebus usurpantur:

Mars pro prælio: Vulcanus pro igne: Neptunus pro

mari: Ceres pro pane: Bacchus pro vino: Venus pro

amore: Livius pro historiâ à Livio conscriptâ: Virg-

lius pro poemate à Virgilio composita, &c.

ut, Ter.

Sine Cerere & Libero friget Venus: i.e. sine pane

vino friget amor.

Lego Virgilium: i.e. Virgilii opus.

Sic etiam ponitur instrumentum pro re effect-

ut, lingua pro sermone. Manus pro scripturâ. Gladi-

pro cade. Arma pro bello.

21. Quid est Metonymia materiæ?

METONYMIA MATERIÆ est, cum nomen m-

teriæ pro effecto ponitur: ut, Æs, argentum, aurum

pro æreis, argenteis, vel aureis nummis. Ferrum pro gla-

dio. pinus, abies pro navi: Hor. ep. 2. lib. 2.

Non domus & fundus, non æris aceruus & auti

Agrota domini deduxit corpore febris.

CAP. III.

22. Quid est Metonymia effecti?

METONYMIA EFFECTI est, cum ex effectis efficiens significatur: ut, *Victoria naturâ insolens & superba est*: i.e.: *insolentes & superbos reddit. Mors pallida, quæ pallidos reddit.*

N.B. Effectum est, quod à causâ efficiente pendet.

Sic ponitur *scelus* pro *scelestus*, *scelerum machinator.*
_____ opus pro autore.

Quas meruit pœnas jam dedit illud opus: i.e.
Ovidius, illius operis autor.

CAP. IV.

23. Quid est Metonymia subjecti?

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjectæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N.B. Subjectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhæret.

24. Quot modis fit Metonymia subjecti.

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis, cum scilicet ponitur

1. Subjectum pro Accidente in hærente: ut
Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes,

Quotuplex est Causa?

Causa est quadruplex {
 1. Efficiens, à quā
 2. Materia, ex quā
 3. Forma, per quam
 4. Finis, propter quam } res e

Quarum duæ tantum priores hinc locum habent

19. Metonymia Causæ quadruplex est

Metonymia Causæ duplex est {
 Efficientis
 aut
 Materiae.

20. Quid est Metonymia Efficientis

METONYMIA EFFICIENTIS est, cum inven-

tor & autor pro ipsis effectis rebus usurpantur:

Mars pro praelio: Vulcanus pro igne: Neptunus pro

mari: Ceres pro pane: Bacchus pro vino: Venus pro

amore: Livius pro historiâ à Livio conscriptâ: Virg-

ilius pro poemate à Virgilio composita, &c.

ut, Ter.

Sine Cerere & Libero friget Venus: i.e.: sine pane
 vino friget amor.

Lego Virgilium: i.e.: Virgilii opus.

Sic etiam ponitur instrumentum pro re effecti-
 ut, lingua pro sermone. Manus pro scripturâ. Gladius
 pro caede. Arma pro bello.

21. Quid est Metonymia materiae?

METONYMIA MATERIÆ est, cum nomen ma-

teriz pro effecto ponitur: ut, Aēs, argentum, aurum

pro aereis, argenteis, vel aureis nummis. Ferrum pro gla-

dio. pinus, abies pro navi: Hor. ep. 2. lib. 2.

Non domus & fundus, non aris acervus & auri

Agro domini deduxit corpore febres.

CAP. III.

22. Quid est Metonymia effecti?

METONYMIA EFFECTI est, cum ex effectis efficiens significatur: ut, *Victoria naturâ insolens & superba est*: i.e. insolentes & superbos reddit. *Mors pallida, quæ pallidos reddit.*

N.B. Effectum est, quod à causâ efficiente pendet.

Sic ponitur *scelus* pro *scelestus*, *scelerum machinator*.
— opus pro autore.

Quas meruit pœnas jam dedit illud opus: i.e.

Ovidius, illius operis autor.

CAP. IV.

23. Quid est Metonymia subjecti?

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjectæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N.B. Subjectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhæret.

24. Quot modis fit Metonymia subjecti.

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis, cum scilicet ponitur

1. Subjectum pro Accidente inhzrente: ut

Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes,

Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest.
Ubi Cor pro prudentiâ, quæ sedem habet in corde
(unde prudentes cordati dicuntur); os pro pudore
qui se ore, i. e. vultu prodit.

2. *Continens pro re contentâ. Sic poculum pro potu*
Crumena pro nummis, &c.

3. *Locus pro incolis: ut, urbs pro civibus.*
Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

4. *Locus pro rebus in loco gestis: ut, Cic. de Ora*
Age verò, nè semper forum, subsellia, rostra, cur
amque mediteris: i. e.: actiones Rhetoricas
foro, &c.

Sic per Academiam, Lycæum, Tusculanum
[Suburbanum illud Gymnasium] intelligimus doctrinam
celebratam in Academia à Platone, in Lycæo à
Aristotele, in Tusculano à Cicerone.

5. *Possessor pro re possessâ: ut*

— Jam proximus ardet
Ucalegon: i. e. Ucalegonis domus. Apud me: i.
domi meæ.

6. *Dux pro exercitu: ut, Annibal victus: i. e. Annibal*
balis exercitus.

7. *Patronus vel Advocatus pro Cliente: ut, C.*
pro Cæcin. restituisse te dixti? Nego me edicti
Prætoris restitutum esse.

8. *Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore.*
Messis pro æstate. Virg. ecl. 5. Ante focum
si frigus erit, si messis in umbrâ.

9. *Nomen rei signatæ pro signo: ut, Virg. Ecl. 3.*
Orpheûque in medio posuit sylvasq; sequentes:
calatas Orpheos & sylvarum imagines.

CAP. V.

25. Quid est Metonymia Adjuncti?

METONYMIA ADJUNCTI est, cum ex adjunctis res subjectæ significantur?

℞ B. Adjunctum dicitur quicquid alteri rei quocumque modo adhaeret, aut cui aliud quocumque modo subjicitur.

27. Quot modis fit Metonymia Adjuncti?

METONYMIA ADJUNCTI fit 8 modis:

1. Cum nomina virtutum ipsarum pro bonis viris, & vitiorum pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjunctæ sunt, usurpantur, ut, ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia: ubi pudor pro pudicis, petulantia pro petulantibus ponitur, &c.

Hor. Virtutem præsentem odimus: i. e.: viros bonos.

2. Res contenta pro continente. ut *Virg. Æn. 1.* vina coronant: i. e.: pateram vina continentem.
3. Adjunctum temporis pro subjectis. ut *Æn. 1.* Aspera tum positis mitescent secula bellis: i. e.: homines qui istis sæculis vixerunt. Temeritas est florentis ætatis, prudentia senectutis: i. e.: juvenum & senum.
4. Signum pro re significatâ: ut, Sceptrum pro regno, fasces pro magistratu. Toga pro pace, arma pro bello, &c.
5. Res locata pro loco: ut, te quaesivimus omnibus libellis: i. e. bibliothecis. Ludus pro circo.

6. Antecedens pro consequente : ut, discumbere pro
cœnare : audire vel auscultare pro obtemperare. I R
Fuimus Troës, pro non amplius sumus.
vixit : i. e. mortuus est.
7. Consequens pro Antecedente :
ut, sepultus est pro mortuus est. Evigilabit
pro dormitat.
8. Connexum vel concomitans unum pro altero
ut, pedes regere, pro alium levare : Annibal ibi moratur,
pro exercitus Annibalis.

CAP. VI.

27. Quid est Ironia ?

IRONIA est Tropus ab opposito ad oppositum.

28. Quomodo percipitur Ironia ?

Percipitur Ironia tribus modis : vel [1] pronunciatio-
ne : vel [2] Personâ ; vel [3] rei naturâ : nam
si qua earum dissentit à verbis, apparet mentem etiam
iisdem dissentire.

29. Quotuplicia sunt opposita ?

Opposita sunt duplicia { Disparata
&
Contraria.

30. Disparata quænam sunt ?

Disparata sunt res quælibet naturâ diversæ ; ut, homo
lapis, liber, canis, &c. ideóque unum multis pariter
opponitur.

31. Contraria quænam sunt ?

Contraria sunt res sibi invicem, naturâ repugnantes
ut, Lux & tenebra : calor & frigus : ideóque unum
uni pariter opponitur.

32. Quid est Ironia à Disparato ?

IRONIA A DISPARATO est, quando de personâ aliâ quidpiam dicitur, de aliâ intelligitur; sive affirmatum de utrâque, sive negatum de alterâ.

affirmatum de utrâque: ut, *Ecl.* 3.

Tum credo, cum me arbutum videre Myconis,

Atque malâ vites incidere falce novellas. Ubi per me intelligit Dametam, seipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterâ. ut *Ovid. Metam.* 13.

— *Nec in his quisquam damnatus & exul.* ubi *Ulysses* Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatū & exulem fuisse: sed illud tacitè Ajaci exprobrat, cujus pater *Telamon*, & patruus *Peleus*, quod *Phocam* tertium fratrem trucidassent, exulabant.

33. Quid est Ironia à contrario ?

IRONIA A CONTRARIO est, quando ex contrario contrarium significatur; ut, *Ter.* 8 *salve bone vir, curâsti probe: id est, pessime, curâsti negligenter.*

34. Quid est Paraleipsis ?

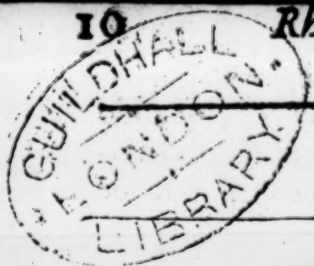
PARALEIPSIS est Ironiæ species, quâ affirmamus nos ea præterire, quæ tamen maximè dicimus.

ejus formulæ sunt: *Prætereo, mitto, taceo, sileo, relinquo, omitto, missa facio, prætermitto, relinquam, concedam, &c.* ut *Cic.* Mitto illam primam libidinis injuriam; mitto nefarias generi nuptias: mitto cupiditate matris expulsam matrimonio filiam. Hic simulatè quædam dicuntur prætermitti, quæ tamen disertè memorantur.

35. Quid est Apophasis ?

APOPHASIS est Ironiæ species, quâ negamus nos dicere, aut facere quod maximè dicimus aut facimus. ut, *Cic. Ver.* 1. *Nec ea dico, quæ si dicam, tamen infirmare non possis.*

CAP.

CAP. VII.

36. *Quid est Metaphora?*

METAPHORA est Tropus à simili ad simile. Nihil est autem in rerum naturâ, unde simile duci non potest, indidémque idèd & Metaphora. ut, *Princeps Caput Reipublicæ.*

37. *Quot sunt Classés illarum rerum à quibus ducitur Metaphora?*

Octo præcipuè sunt Classés illarum rerum, à quibus ducitur Metaphora.

1. A Rebus sacris & divinis : ut, *homo homini Deus.*
2. A Cœlestibus : ut, *Vigilius poëtarum Sol.*
3. Ab Elementis : ut, *invidia flamma : eloquentiæ flumen.*
4. A Meteoris : ut, *fulmen orationis.*
5. A Mineralibus : ut, *Aurea secula, ferreum pectus.*
6. A Vegetabilibus : ut, *flos nobilitatis.*
7. Ab Animalibus : ut, *Anglia Insularum ocellus : Latrant oratores, non loquuntur.*
8. A rebus artificialibus : ut, *Appion Cymbalum mundi, sic dictus ob garrulitatem. Sic dicimus limare scriptum, expolire orationem, amicitiam diffuere, &c.*

CAP.

CAP. IX.

42. Quid est Synecdoche Totius ?

SYNECDOCHE TOTIUS est, quando
ex toto pars significatur.

43. Quotuplex est Totum ?

Totum est duplex $\left\{ \begin{array}{l} \text{Integrum} \\ \text{vel} \\ \text{Genus.} \end{array} \right.$

44. Quid est Synecdoche Integri ?

SYNECDOCHE INTEGR est, quando
ex integro significatur membrum : ut,

Pabula gustassent Troje, Xanthumque bibissent :

i. e. partem pabuli, partem Xanthi fluvii.

Sic numerus pluralis pro singulari : ut, *Nos populo
imposuimus, & Oratores vissumus :* ubi de se tan-
tum loquitur Orator.

45. Quid est Synecdoche Generis ?

SYNECDOCHE GENERIS est, quando
ex Genere significatur species : ut, *Homo pro Cati-
linâ. Virtus pro fortitudine : Poëta pro Homero aut Vir-
gilio : Orator pro Demosthene aut Tullio.*

*Sic cum vixisse & fuisse dicimus, quæ jam mortua
esse, & non existere intelligimus.*

— *Fuimus Troës, fuit Ilium, & ingens*

Gloria Teucrorum.

Hactenus de Tropis. Vid. supra Qu. 5.

CAP. X.

46. *Quid est Figura?*

FIGURA est elocutio, quâ orationis habitus à rectâ & simplici consuetudine mutatur.

47. *Quotuplex est Figura?*

Figura duplex est { Dictionis, vel
Sententiæ. *Vid. Quæst. 75.*

48. *Quid est Figura dictionis?*

FIGURA DITIONIS est, quâ oratio figuratur dictionibus aptè & jucundè inter sese resonantibus.

49. *Quotuplex est figura dictionis?*

Figura dictionis duplex est: vel { Dimensione, vel
in sonorum { Repetitione. *vi. q. 63*

50. *Quid est Figura in Dimensione?*

FIGURA IN DIMENSIONE est sua-
vis ille sonorum in oratione numerus.

51. *Quotuplex est Numerus?*

Numerus duplex est { Poëticus, vel
{ Oratorius. *Vid. Qu. 62.*

52. *Numerus Poëticus quid est?*

NUMERUS POETICUS est, qui perpetuis
certorum spatorum legibus astringitur.

53. *Quotuplex est Numerus Poëticus?*

Numerus Poëticus duplex est { Rythmus, aut
{ Metrum.

54. *Quid est Rythmus?*

RHYTHMUS est numerus Poëticus certum syl-
labarum numerum, nullâ habitâ quantitatis rati-
one, continens.

Plerumque

Plerunque a. Epistrophen soni conjunctum
habet : ut in illo divini vatis poemate.

Dare to bet, we : nothing can need a lie :

A fault that need's it most, grow's two thereby.

55. *Quid est Metrum ?*

M E T R U M est numerus Poëticus certis pedibus
constans, quorum ultimus ultimum habet indiffe-
rentem.

N B. Hujus numeri gratiâ *Metaplasmus* [i.e. trans-
formatio quædam dictionis] permittitur, quando
scilicet aliquid in eâ deficit, redundat, vel immu-
ratur.

56. *Quot sunt Metaplasmi species ?*

Metaplas- mi 4. sunt species	1. in eli- dendo 2.	{ Synalœpha ——— Ecthlipsis ———	Quæ om- nia nota sunt ex Gramma- ticâ.
	2. in adden- do & auge- rendo 6.	{ Prosthesis, Aphæresis Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope.	
	3. in distrahendo & contrahendo 2.	{ Diæresis Synæresis	
	4. in immutando	{ Tmesis. Metathesis. Antithesis.	
	5.	{ Diastole. Systole.	

57. *Quid est Tmesis ?*

T M E S I S est, quæ compositæ vocis partes, alterius
vocis interpositione, dissecat : ut, Virg. *Æn.* 12.

*Qui te cunque manent isto certamine casus : pro,
quicunque te.*

58. *Quid*

58. Quid est Metathesis?

METATHESIS est, quæ literam eandem transponit: ut, *pisistris pro pristis: Tymbre pro Tymber.*

Virg. *Æn.* 3. de Scyllâ.

Prima hominis facies, & pulcro pectore virgo

Pube tenuis: postrema immani corpore pristis.

Nam tibi Tymbre caput Evandrim abstulit ensis. Ænno

59. Quid est Antithesis?

ANTITHESIS est, quæ literam unam pro aliâ ponit: ut, *Olli pro illi: vortunt pro vertunt: Optumè pro optime.*

60. Quid est Diastole?

DIASTOLE est, quæ brevem syllabam producit: ut *Molle meum levibus cōr est violabile telis. Ovid.*

Cum muliēre marem sociali fœdere jungens. Mant.

ubi syllaba naturâ brevis in cōr & muliēre per Diastolen producuntur.

61. Quid est Systole?

SYSTOLE est, quæ longam syllabam corripit: ut, *tulērunt, palūs:*

Matri longa decem tulērunt fastidia menses. Virg.

Regis opus sterilis que diu palūs aptaque remis. Hor. Ast.

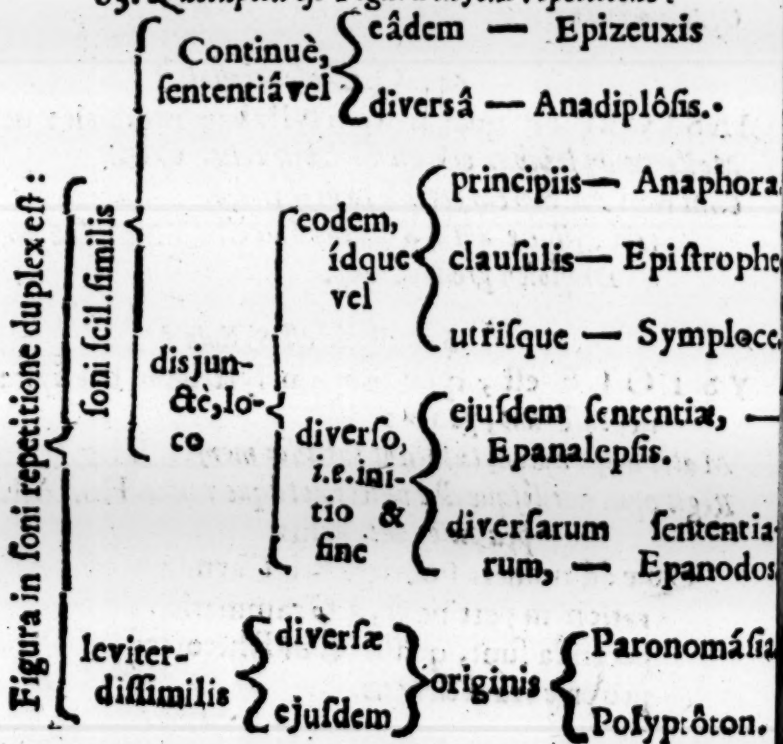
pra tulērunt, palūs.

Quæ ad nūmeri Poëtici, sive Carminis rationem pertinent, à Grammaticis petenda sunt, quamvis in Rhetoricâ propriè tradi debent.

CAP. XI.

62. *Quid est Numerus Oratorius?*

NUMERUS ORATORIUS est, qui ex pedibus quidem constat, sed incertis & liberis.
Haftenus de figurâ in soni dimensione.

63. *Quotuplex est Figura in soni repetitione?*

CAP. XII.

64. Quid est Epizexis?

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continuè in eadē sententiā iteratur.

65. Quotuplex est?

Duplex est : vel in $\left\{ \begin{array}{l} \text{parte vocis—} \\ \text{voce integrâ} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{principiū} \\ \text{finis.} \end{array} \right.$

principii, ut Met. 1.

*O utinam possem populos reparare paternis
Artibus; atque animos formatae infundere terra.*

finis: ut, de Arusp. resp.

*Titus Annius ad illam pestem comprimendam exting-
guendam, funditus delendam natus esse videtur.*

in voce integrâ. Virg. Ecl. 5.

Ipsa sonant arbusta, Deus Deus ille, Menalca.

Si, nisi quæ facie poterit te digna videri,

Nulla futura tua est ; nulla futura tua est.

66. Quid est Anadiplōsis?

NADIPLOSI est, quando sonus similis continuè in diversis sententiis, i. e. in fine præcedentis, & principio sequentis repetitur : ut, Virg. Ecl. 10.

Pierides, vos hæc facietis maxima Gallo:

Gallo, *cujus amor tantum mihi crescit in horas.*

67. Quid est Climax?

L I M A X est, quando Anadiplôsis pluribus gradibus continuatur : ut, ad Heren.

Quæ reliqua spes libertatis manet, si illis, & quod liber
licet : & quod licet, possunt : & quod possunt, audent :
& quod audent, faciunt : & quod faciunt vobis molestum
non est ?

CAP. XIII.

68. Quid est Anaphora?

ANAPHORA est, quâ similis sonus iteratur in principiis sententiarum. ut, Virg. Geor. 4.
*Te, dulcis conjux, Te solo in litore secum,
 Te, veniente die, Te, decedente, canebat.*

69. Quid est Epistrophe?

EPISTROPHE est, quâ similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro Pomp. *ut ejus voluntatibus non solum cives assenserint, socii obtemperarint, hostes obedierint, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint.*

70. Quid est Symptoce?

SYMPLOCE est, quâ similis sonus in principiis & clausulis iteratur. ut, Agrar. 1. *Quis legem tulit? Rullus. Quis majorem populi partem suffragiis privavit? Rullus. Quis Comitibus praesuit? Rullus.*

CAP. XIV.

71. Quid est Epanalepsis?

EPANALEPSIS est, quâ similis sonus in principio & clausulâ ejusdem sententiæ repetitur: ut Æn. 1.

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa

72. Quid est Epanodos?

EPANODOS est, quâ similis sonus in principiis & clausulâ diversarum sententiarum, sed intercedent

dente Anaplôgi, iteratur : ut, Virg. Ecl. 8.

Crudelis mater magis, an puer improbus ille ?
Improbus ille puer, crudelis tu quoque mater.

Whether the worst, the child accurst,
or eif the cruel mother ?
The mother worst, the child accurst,
as bad the one as th' other. T. F.

CAP. XV.

73. Quid est Paranomasia ?

PARANOMASIA est, cum dictio, literæ
aut Syllabæ alicujus commutatione, significatione
quoque commutatur : ut, Cat. 1. ut, Non emissus ex
urbe, sed immissus in urbem esse videatur.

74. Quid est Polypotton ?

POLYPTOTON est, cum ejusdem originis
variis casibus voces inter se consonant : ut, Æn. 4.
Littora litteribus contraria, fluctibus undas
Imprecor, arma armis.

CAP. XVI.

75. Quid est Figura sententiæ ?

FIGURA SENTENTIÆ est Figura, quæ
totam sententiæ aliquo animi motu afficit.

76. Quotuplex est ?

1. Ecphonésis.

Duplex
est, in

Logismo

2. Revocatio
sui
ipsius
quæ velAntecedentis } Epanor-
correctio } thósis.Consequen- } Aposto-
tis reticen- } pópésis.

3. Apostrophe.

4. Prosopopœia.

Dialogismo. *Vid. quæst 92.*

77. Quid est Logismus ?

Logismus est, quando sine collocutione sententiæ figuratur.

78. Quotuplex est ?

Quadruplex est : Ecphonésis, & sui ipsius Revocatio : Apostrophe, & Prosopopœia.

79. Quid est Ecphonésis ?

EPHONESIS est figura in logismo per adverbium exclamandi expressum vel intellectum.

N B. Ista figura magnum prorsus est animi commovendi instrumentum, & quidem affectuum variorum

80. Quot modis fieri solet exclamatio

1. Admirationis ; ut, *ô clementiam admirabilem !*2. Desperationis ; ut, *ô frustra mei suscepti labores !*3. Optationis : ut,
*ô utinam tunc, cum Lacedæmona classe petisset obrutus insanus esset adulter aquis.*4. Indignationis : *ô scelus ! ô pestis ! ô labes !*5. Irrisionis : *ô stultos Camillos, Curios, Fabricios Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos**ô amen*

o amentem Paulum ! rusticum Marium !

6. Obtestationis : *Proh Deum atque hominum fidem !*

7. Gaudii : *o Populares ! ecquid me hodie fortunatior !*

8. Commiserationis & doloris : ubi usurpantur
ah, heu, eheu, ebei : ut Cic. Offic. 1.
o domus antiqua ! heu quam dispari domino dominari !

9. Invocationis, vel compellationis : ut, *Dii maris & caeli ! Dignissime Vir ! Amplissime Praesul !*

10. Deprecationis : ut, *Aen. 1.*
Dii tibi (si qua pios respectant numina, siquid usquam iustitiae est, & mens sibi conscia recti) Praemia digna ferunt ! ———

11. Imprecationis : ut, *Aen. 2.*
At tibi pro scelere (exclamat) pro talibus ausis Dii (si qua est caelo pietas, qua talia curet) Persolvant grates dignas ! ———

81. *Quid est Epiphonema ?*

EPIPHONEMA est exclamationis species, quae ad finem rei narratae & explicatae addi solet : ut, cum Virgilius exposuisset omnes causas, quibus Juno Romanos persequabatur, tandem acclamat,
Tanta molis erat Romanam condere Gentem. Aen. 1.

82. *Quid est Revocatio sui-ipsius ?*

REVOCATIO SUI-IPSIUS est quando revocatur quidpiam : & est ardentioris sermonis veluti refrigeratio.

83. *Quotuplex est ?*

Duplex est { Epanorthosis, aut
                  { Apostiopesis.

84. *Quid est Epanorthosis ?*

EPANARTHOSIS est, quando antecedens aliquid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heaut. *Filium unicum adolescentulum habeo: aliquid dixi habere me? imò habui obrem: nunc habeam, necne incertum est.*

86. *Quid est Apostrophe?*

APOSIOPEISIS est, quā sententiæ inchoatus cursus revocatur, partem aliquam, quæ tamen intelligatur, reticens: ut, Ter. Eun.

Ego te furcifer, si vivo.

CAP. XVII.

87. *Quid est Apostrophe?*

APOSTROPHE est, quando oratio ad aliam nam personam convertitur, quā instituta oratio requirit: ut, Metam. 1.

—*Dū cæptus (nam vos mutastis & illas)*

Aspirate meis.—

Quorū modis fieri solet Apostrophe?

1. Ad Deum: ut, *sic misericordia tua, Jehova, super nos quemadmodum speramus in te.*
2. Ad angelos bonos: ut, *Vos, sanctissimi angeli testes volo mea innocentia.*
3. Ad angelos malos: ut, *Sanguis Jesu Christi me purgat ab omni peccato; quid ergo tibi Satan, quando contrarium mihi insusurra-*
4. Ad adversarios: ut, *quousque tandem, Carule, abutere patientiā nostrā?*
5. Ad ipsum Oratorem: ut, *ut quid perturbatur anima mea? quin te convertis ad Deum, inquit, firum ejus tuam exonerat sollicitudinem.*
6. Ad auditores præsentēs: ut, *te nunc appello Scipio, Te Metelle.*
7. Ad absentes: ut, *De rebus ruin gestis, M. Metelle, nulla unquam conticescet aë.*

Apostrophe
fit variis mo-
dis.

8. Ad mortuos. Sic est auditor. Facundia ad omnia utilis. Provoco ad te Cicero, eloquentiz parens.

9. Ad bestias: ut, Vos adeste ciconia, & ingratitude hominum redarguite.

10. Ad res inanimatas: ut, Vos agri, vos parietes obrestor; annon sudabatis, cum tantum nefas hâc loci perpetrabatur.

88. Quid est Prosopopœia?

PROSOPOPOEIA est, quâ alienam personam oratione nostrâ loquentem fingimus. Sic Virg. sub Æn. personâ.

O Socii! (neque ignari sumus antè-malorum)

ô passi graviora! Dabit Deus his quoque finem, &c.

89. Quotplex est?

Duplex est { Imperfecta.
                  { Perfecta.

90. Quid est Imperfecta?

IMPERFECTA est, cum sermo alienæ personæ leviter & obliquè repræsentatur: ut, pro lege Manil. Hi vos (quoniam liberè loqui non licet) tacitè rogant, ut se quoque sicut cæterarum provinciarum socios dignos existimetis, &c.

91. Quid est perfecta?

PERFECTA est cum tota fictio personæ oratione nostrâ plenè repræsentatur.

CAP. XVII.

92. Quid est Figura in Dialogismo?

FIGURA IN DIALOGISMO est, cum sententia figuratur in colloctione, quæ consistit in interrogatione & responsione.

93. Quo-

93. Quotuplex est?

Duplex est { interrogatio. } deliberatio { nobiscum-Apória
cum aliis-Anacænósis.
Occupatio — Prolépsis & prosapódosis.
responsio { facti } condonatio { Epitrope.
dicti } Synchorésis

94. Quid est Apória?

APORIA est deliberatio nobiscum. ut Virg. Æn. 4.

En quid agam? rursusne procos irrisa priores

Experiar? Nomadumque petam connubia supplex? &c.

tandem responsio addubitationis sequitur:

Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem.

95. Quid est Anacænósis?

ANACÆNOSIS est deliberatio cum aliis. ut Cic. pro Quint.

Quid denique? quid censetis? ceddō si vos in eo loco essetis, quod aliud fecissetis?

96. Quid est occupatio?

OCCUPATIO est cum alieni consilii interrogationem occupamus, eique responsionem subijcimus.

Hac { à priorē parte Prolépsis
sive ὑποπόσιν
à posteriore parte Prosa-
pódosis ἀνθυποπόσιν } dicitur.

ὑποπόσιν objectionem proponit: cujus signa ferè sunt, *Et si, licet, quanquam, dicat aliquis, querat aliquis, miretur aliquis, at inquis, at inquit aliquis, &c.*

ἀνθυποπόσιν objectioni responderet; cujus signa ferè sunt, *tamen, at inquam ego, respondeo hunc in modum, his talē comparatam volo responsionem, &c.*

N. B.

N B. Prolépis ferè Proſopoſœiam continet

haber: ideóque aliàs } obliqua }
                                      } directa } ca.

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Prosopopœiam adjunctam habet. ut Cic. pro Amer. Credo ego vos (judices!) mirari, quid sit, quod cum tot summi Oratores hominesque nobilissimi sedcant, ego potissimum surrexerim, &c.

tandem responsio subjungitur :

*Qua me igitur res præter cæteros impulit
ut causam sexti Roscii recipere?*

PERFECTA est, quæ plenam habet Prosopopœiam.
ut Cic. pro Cœlio. *Dicit aliquis, hæc igitur est tua
disciplina? sic tu instituis adolescentes?*

CAP. XIX.

97. Quid est Epitrope?

EPITROPE est, cū facti cuiuspiam licentia
condonatur.

98. *Epitrope* quotuplex est ?

Epitrope duplex est { *Seria.*
Ironica.

Ironica.

*Seria : pro Flacco. Tribuo Græcis literas ; do mul-
tarum artium disciplinam, non adimo sermonis leporem,
ingeniorum acumen, dicendi copiam; denique etiam, si qua
sibi alia sumunt, non repugno : testimoniorum reli-
gionem et fidem nunquam ista natio coluit.*

Ironica : ut, ——— *Neg; te teneo, neq; dicta refello.*

I; Sequere Italiam ventis : pete regna per undas.

99. Quid est Synchoreſis.

SYNCHORESIS est, cum dictum aliquod, aut argumentum condonatur: ut,

*Sit sacrilegus, sit fur, sit, flagitiorum omnium vi-
tiorumque princeps : at est bonus Imperator.*

mento, fiduciam omnem apud imperitos reponunt. Atqui ut bene olim dictum fuit, cognoscitur Orator ex *ἐκ τῆς φωνῆς*, *ἀλλ' ἐκ τῆς γνώμης*, non ex voce, sed ex mente. *Voss.*

III. Singulae cujusque dictionis syllaba, praesertim extrema, distincte & clare proferantur.

Quia terminationis occurrentio occultat ferè sensum sententiae: hinc tamen supinâ discentium (nè dicam docentium) negligentiâ in scholis nonnullis nimium peccatur.

IV. Emphatica, aliaque praecipua notae verba, praesertim antitheta seu invicem respondentia paullo altiore vocis & tonum & sonum requirunt: ut,

An linguâ & ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit; manu & virtute non potuit? hinc verba emphatica, linguâ & manu, ingenio et virtute invicem respondent: ideoque elatiori voce proferenda sunt.

V. Sit Vox, quantum ad orationis partes,

1. In exordiis, submissa ac Verecunda.
2. In narratione, simplex & aperta, familiari colloquio similis.
3. In Propositione, tardior & clarior.

4. In confirmatione sua varia: nempe in

explicando recta & media inter acutam & gravem.
 probando gravis, agilis, & acris.
 amplificando contenta, fortis & penetrans.

5. In

5. In confutatione, fit vehementior & fevrior ;
& fi cfferenda fit ironia, jocofa.
6. In Epilogo excitata, quali partâ victoriâ.

V I. Ratione Affectuum, fit Vox

1. In miferatione, flexibilis, plena, interrupta, a bilis.
2. In vacundiâ, acuta, incitata, crebrò interrupta, nutans, vacillans, & proferens verba terriata.
3. In metu & verecundiâ, contracta, demiffa, hafitans & abjecta.
4. In voluptate, lenis, tenera, effufa, hilarata, remiffa.
5. In dolore fine commiferatione, gravis & obducta fono, & preffu imo.
6. In dolore cum commiferatione, triftis, blanda, & fubmiffa.
7. In $\left\{ \begin{array}{l} \text{blandiendo--} \\ \text{fatendo ---} \\ \text{satisfaciendo} \\ \text{rogando-- ---} \end{array} \right\}$ lenis & fubmiffa,
8. In $\left\{ \begin{array}{l} \text{suadendo,} \\ \text{monendo} \\ \text{promittendo} \end{array} \right\}$ gravis ac fortis.
9. In confolando triftis, blanda & fubmiffa.
10. In laudando, gratiarum actione, & fimilibus, læta, magnifica, & fublimis.

De Geflu Regula : quæ { totius corporis
funt de geflu— } fingularum partium.
Totius corporis.

- I. Corpus inter perorandum fit fecundum naturam erectum & elevatum.

II. Cor-

II. *Corpus moderatè moveatur*, nè sit immobile instar trunci, aut agitetur instar rami à ventis impulsus.

Singularum partium.

III. *Caput erigatur in causâ bonâ*: demittatur modicè ad significandum modestiam, verecundiam & humilitatem: cætera sit erectum secundum naturam.

IV. *Oculi aperti significant favorem*: immoti & blandi fiduciam: immoti & rigidi vehementiam: conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.

V. *Cervice utendum erectâ*, non tamen rigidâ.

VI. *Humeri non alleventur nimis*, aut contrahantur.

VII. *Brachia modicè projiciantur*, & dextrum potiùs quàm sinistrum faciat gestum.

VIII. *Manus optimè à sinistro incipit latere*, ac dextro deponitur.

IX. *Pectus feriatur*, & femur in affectibus vehementioribus.

X. *In Pedibus observetur* $\left\{ \begin{array}{l} \text{status.} \\ \text{incessus.} \end{array} \right.$

In dextrum aut lævum latus vacillare, alternis pedibus insistendo ridiculum est. *Supploris* tamen *pedis* in contentionibus et incipendis & finiendis, est opportuna.

Incessus permissus est Oratori, sed rarus & tantum in causis publicis, ubi.

Suggestum amplum & spatiosum est :
discursare autem ineptissimum.

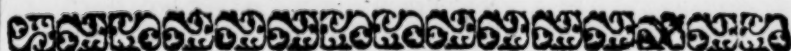
Atque hæc de Gestu Corporis sufficiat
monuisse : reliqua quæ ad Actionem
pertinent, exercitationi relinquemos :
cui plus hoc agendi artificium debet
quàm Præceptis.

FINIS.

Δόξα τῷ Θεῷ.

APPENDIX DE Figuris Secundariis.

Primariis Dictionis sententiæ Figuris
(ὅτιον ἐν προαίρεσις μέγας) adjiciantur totidem,
in utroque genere, secundariæ.

Figuræ Dictionis 8.

1. Ellipsis. 2. Pleonasmus. 3. Asyndeton. 4. Polysyndeton.
5. Hyperbaton. 6. Zeugma. 7. Antithesis.
8. Gracismus.

Quæst. 1. Quid est Ellipsis?

ELLIPSIS est, quando verbum aliquod, in
constructione necessarium, omittitur, ad expri-
mendum affectum. Ità admirationem præ se fert
imperfecta illa Veneris locutio. Æn. I.

Sed vos qui tandem? ———

ubi omittitur *estis*.

Et illa Phamphili indignationem. Ter. And. Act. I. Sc. 5
Tant' àmne rem tam negligenter agier? ubi deest
Decet.

Quæst. 2. Quid est Pleonasmus?

PLEONASMUS est, quando verbum aliquod
in oratione redundat. N B. Indicat autem, cum
emphasi, vehementiam, aut certitudinem: ut, *ubi*
genium? hisce oculis vidi. Sed qui talem emphasin
non habet otiosus est, & vitiosus.

Quæst.

Quæst. 3. Quid est *Asyndeton*?

ASYNDETON est, quando, in vocabulorum congerie, omittitur conjunctio copulativa, ob celeritatem & acrimoniam. ut, *Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest; vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulæ voces asyndetæ sunt emphaticæ.

Quæst. 4. Quid est *Polyasyndeton*?

POLYSYNDETON est, quando conjunctiões, ob orationis gravitatem, neque etiam sine emphasi, redundant. ut, *Livius, l. 8. Dec. 3. Et somnus, & vinum, & epula, & scorta, & balneæ, corpora atque animos enervant.*

Quæst. 5. Quid est *Hyperbaton*?

HYPERBATON est verborum, à recto constructionis ordine, in alium concinniores, elegantia & varietatis ergo, transpositio. ut, in primâ primæ orationis sententiâ. *Quæ res in civitate duæ plurimum possunt, eæ contra nos ambæ faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia: quarum alteram (C. Aquilli!) vereor, alteram metuo: Eloquentia Q. Hortensii, nè me dicendo impediatur, nonnihil commoveor: gratia Sex. Nævii, nè P. Quinctio noceat, id v. non mediocriter pertimesco.* Naturalis n. ordo longè diversus est: *Gratia & Eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimum in civitate, ambæ eæ faciunt contra nos in hoc tempore: quarum vereor alteram, (C. Aquilli!) metuo alteram: commoveor nonnihil, nè eloquentia Q. Hortensii impediatur me dicendo: pertimesco verò id non mediocriter, nè gratia S. Nævii noceat P. Quinctio.*

Quàm hic ordo absonus, quàm ingratus foret?

Quæst. 6. Quid est Zeugma?

ZEUGMA est, cum verbum aliquod, aut adjectivum, semel in sententiâ expressum, ad plura, diversorum generum, numerorum aut personarum, supposita refertur, cum quorum proximiori concordat. ut, *Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia.* est a. triplex.

Prozeugma, cum vox illa communis exprimitur in principio. ut,

— Sunt nobis mitia poma,
Castaneæ molles, & pressi copia lactis.

Mesozeugma, cum in medio; ut

Semper honos, nomenque tuum, laudæque manebunt.

Hypozeugma, cum in fine; ut, Ovid.

Non Venus & vinum sublimia pectora fregit.

Quæst. 8. Quid est Antithesis?

ANTITHESIS est, cum Opposita [seu Antitheta] in oratione invicem respondent. ut,
Obsequium amicos, veritas odium parit.

Quæst. 7. Quid est Gracismus?

GRÆCISMUS [sive Hellenismus] est, quando constructio Græcæ linguæ propria, in sermone Latino usurpatur. ut, *Canum degeneres candam sub alvum reflectunt. Nigra latrum nullum colorem bibunt.* Sic Græci. Isoc. Αἰχρὲν γὰρ τὸ μὲν γράφῃς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τὸς παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τὸν ἀπεικάζειν τῶν γυναικῶν.

His addantur

HYSTEROLOGIA [sive Hyfteron proteron] cum, in oratione, quod naturæ ordine præcedit, sequitur. ut, Virg. *Postquam alios tetigit fluctus, & ad æquora venit.*

D

AN-

ANTIPTOSIS cū casus pro casu ponitur. ut,
urbem, quam statuo, vestra est.

HYPALLAGE, cū duæ dictiones commutant
 casus. ut, *Dare classibus austros: pro, dare classes
 austris.*

Figuræ sententiæ 10.

1. *Parrhēsia.* 2. *Erotēsis.* 3. *Parēntheſis.* 4. *Parátheſis.*
 5. *Períphraſis.* 6. *Synonymia.* 7. *Hypotyposis.*
 8. *Pramunitio.* 9. *Transitio.*
 10. *Reſectio.*

Quæst. 1. *Quid est Parrhēsia?*

PARRHESIA est, cū rem invidiosam, aut
 odiosam liberè eloquimur, apud eos, quos vereri
 debemus. Est duplex. Vel quā crimen nobis
 intentatam confidenter fatemur & defendimus:
 vel quā aliis crimina audacter obſectamus &
 reprehendimus.

2. *Quid est Erotēsis.*

EROTESIS est locutio, quā aut

1. Sciscitamus; ut,

— *cujum pecus? an Melibæi?*

2. instamus; ut, *Quousque tandem Catilina, abutē
 patientiā nostrā?*

3. Contrarium vehementer enunciamus: interrogatio
 enim affirmativa vehementer negat, negativa
 vehementer affirmat.

3. *Quid est Parēntheſis?*

PARENTHESIS est sententiola sententiæ
 partibus commodè inserta; sed nec cum priori,
 nec

nec cum posteriori cohærens. De quâ 2 notentur Regulæ.

1. Nec longa, nec frequens sit 2 quia hiulcam reddit orationem & obscuram.

2. Parenthesis Parenthesi raro inseratur.

4. Quid est Paratbesis?

PARATHESIS est, quando, declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem casu apponitur. ut, *Lupum* [piscem] non vidit Italia.

5. Quid est Periphrasis?

PERIPHRAISIS est rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicatio.

N B. Hæc quatuor præcipue modis fit.

1. Cum patria, secta, aut facinus proprii nominis loco ponitur. ut, *Venusinus* poeta pro Horatio. *Sulmonensis* Vates pro Ovidio. *Peripatetica Scholæ* princeps pro Aristotele. *Stoica familia* pater pro Zenone. *Eversor Carthaginis* pro Scipione. *Trojani belli scriptor* pro Homero. ὁ τὰ ἐθνικὰ γράφων, Stephanus. ὁ τῶν σάσεων ἐξηγῆς Hermogenes Rhetor. Ἀλεξανδρεὺς πῖττω ὁ τὰ ἐρωτικά γράφων, Achilles Statius.

2. Etymologiâ, cum videlicet nominis rationem explicamus. ut, *Aliena hereditatis captator*, pro hereditariâ. *Vir sapientia studiosus* pro philosopho. *Veri Dei cultor* pro Christiano.

3. Notatione, cum notis ac signis quibusdam accidentium rem quampiam depingimus. ut, *Caput uno scalpit digito* pro molli. *Cubito se emungit* pro Salsamentario.

4. Finitione. ut, *Ars ornatè dicendi* pro Rhetoricâ. *Legum ac civium libertatis oppressor* pro Tyranno.

Quæst. 6. *Quid est Synonymia?*

SYNONYMIA [seu Palilógia] est congeries
Synonymorum. ut, Virg. *Æn.*

*Quem si fata virum servant, si vescitur aura
Æthereâ, nec adhuc crudelibus occubat umbris,
Non metus.* —————

Quæst. 7. *Quid est Hypotypósis?*

HYPOTYPOSIS est, cum res tota ita particu-
latim & ordine exprimitur, ut coram videri vi-
deatur.

Quæst. 8. *Quid est Præmunio?*

PRÆMUNITIO [five Præparatio] est, quando
adversus eorum, quæ dicturi sumus, reprehensio-
nem, nos præmunimus, rationem aliquam aut
causam prætendentes.

Quæst. 9. *Quid est Transitio?*

TRANSITIO est, quâ connectuntur partes
orationis.

Duplex est.

1. Perfecta, quâ dicitur & quid dictum sit, & quid
dicendum. ut, Virg. *Georg.* 2.

Hactenus arborum cultus & sidera cæli:

Nunc te Bacche canam, &c. —————

2. Imperfecta, quâ, aut quid dictum, aut quid
dicendum sit, dicitur. ut, *Salust.* in *Jugurth.* De
*Africâ & ejus incolis ad necessitudinem rei satis
dictum.*

Fit 8 Modis.

1. Ab æquali : ut, *At hæc erant jucundissima, nec minùs voluptatis attulerunt illa.*
2. Ab inæquali : ut, *Sed hæc utcumque ignoscenda, illud quis ferat ? audistis gravissima, sed audietis graviora.*
3. A simili : ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ nuper Romæ patrâsse dicitur.*
4. A contrario : ut, *Sed hæc juvenis peccavit ; nunc senis virtutes audietis.*
5. A diverso : ut, *De moribus habes ; nunc de doctrinâ reliquum est ut dicamus.*
6. Quasi per occupationem : ut, *Jam ad reliqua properabimus, si priùs illud unum adjecerimus.*
7. Per reprehensionem : ut, *Quid his immoror ? ad id, quod est hujus causse caput festinet oratio.*
8. A consequentibus, sive à relativis : ut, *habes quid in illum contulerim beneficiorum ; nunc quam gratiam mihi retulerit, audi.*

Quæst. 10. Quid est rejectio ?

REJECTIO est, cùm aliquid aut in alium locum, aut in aliud tempus rejicimus ; aut omnino à causâ & oratione nostrâ removemus. ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco : & ita dicam, ut neque vera laus ei detracta oratione meâ, neque falsa afficta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N B. Scirum est causam in tempus conferre, cùm asserre plura, si cupias, non queas.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

50
O
&
igi
gel

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Tr

Ca

Omnia ferè hujus Artis vocabula (ut
& aliarum) origine Græca sunt. Nè
igitur omnino vacuæ essent postremæ hæ pa-
gellæ, eorum natales indigitare, Etymologiæque
rationem, in juniorum gratiam, explicare,
& hoc in loco subjicere visum est.

Πρὸς τὸ ὀρθῶς διδάσκειν δεῖ πρῶτον ἐξετάζειν
τὰ ὀνόματα. Arist.

RHETORICA [subintellige, *Ars*, vel
facultas.] Ρητορικὴ [sc. τέχνη.] à ῥέω dico :
quia est ars ornatè dicendi. ῥέω autem
hoc modo formatur ; εἶρω dico est inusi-
tatum : Fut. — ἐρέω. Ἰωνικῇ διαλύσει — ἐρέω dicam.
unde deducitur Præsens novum — ἐρέω dico :
καὶ ἀφαιρέσειν — ῥέω (sicut ab ἐρύω fit ῥύω)
Fut. ῥήσω, Præter. ἔρρηκα. Atticè εἰρηκα (ut
εἴληφα pro λέληφα) pr. pass. ἔρρημαι — ἔρρησαι
— ἔρρηλαι. unde ῥῆμα — ῥῆσις — ῥῆλω, & ῥη-
τορικῇ.

Tropus, τρόπος. à pr. med. τέτροπα. quod à τρέπω.
muto, immuto. est π. λέξεων ἐκτροπή, deflexio à
communī usu, & propriā significatione. Cic. lib. de
clar. Orat. Ornari orationem Græci putant, si ver-
borum immutationibus utantur, quas appellant
τρόπους, & sententiarum, orationisque formis, quas
vocant σχήματα.

Carachréfis κατάρχησις. abusio. à καταχράομαι —
ᾠμαι abutor : quia alienis abutimur, cū pro-
pria deficiunt. à χράομαι, pr. κέχρημαι — κέ-
χρησαι,

χρησαι, &c. unde χρῆσις, & cum præp. κατὰ
(contrarium significante) κατὰχρησις.

Hypérbole, ὑπερβολή, superlatio. ab ὑπερβάλλω,
supero, quia alicujus augendi, minuendive causâ
superat veritatem.

Auxésis, ἀύξησης, augmentum, incrementum, ab αὐξέω--ω.
augeo. (pro quo in usu est αὐξω.) quia ampli-
cando rem auget.

Miôsis, μείωσις, imminutio, extenuatio, ἐλάττωσις. à
μειώω--ω, minuo, minorem reddo. ex compar. μείων.
ut Synonymum ἐλαττώω ex ἐλαττον.

Tapinôsis, ταπεινώσις, humiliatio, submissio. à ταπει-
νός--ω, humilem reddo, submitto: quia hac figurâ
rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μετάληψις, transsumptio. ἀπὸ τῆς μεταλαμ-
βάνω, quod inter alia significat transsumo. Variè
sumitur. Apud Rhetoras est status quidam, nempe
controversia quædam judicium præcedens: ita
dicitur, quia à judice in judicem, ab accusatore
in accusatorem, à tempore in tempus, à loco in
locum, vel denique cum negatur, agendum hac
lege, hac poenâ, ob hoc crimen. Voss. l. i. c. 10.

Μετάληψις apud poëtas est, cum nomina ejusdem
significationis inter sese permutantur: ut cum
γλήνη (papilla) ponitur pro puella: quia κόρη
etiam illa duo significat. Quintil. lib. 8. cap. 6.
Supereſt ex iis, quæ aliter significant, μετάληψις,
i. e. transsumptio, quæ ex alio in aliud velut viam
præſtat, tropus & rarissimus & maximè improprius.
Est n. hac in Metalepsi natura, ut inter id quod trans-
fertur, sit medius quidam gradus, nihil ipse significans,
sed præbens transitum, quem tropum magis affectamus,
ut habere videamur, quàm ut ullo in loco desideremus.

Itaque hæc metalepsis est in unâ voce continu-
atio

atio tropi per successionem significationum: sicut allegoria est continuatio troporum in diversis dictionibus. & hæc aliquando confunduntur. Ideo Eust. μετάληψιν alicubi exponit ἀλληγορίαν, & μεταλαμβάνειν ei est allegoricè significare.

Μετάληψις apud Grammaticos, quæ alio nomine κλίσις, cujus usus est in constructione, quum casus qui præcedit suam ἀκολουθίαν non servat, sed in alium μεταλαμβάνειν aut μετακλίνειν. cujus schematis exempla vide apud Eustathium, pag. 103.

λαμβάνομαι. perf. λέλημαι (Atticè ἔειλημαι) λέληται, &c. indè λήψις, & cum præp. μετά, μετάληψις.

Allegoria, ἀλληγορία, *inversio, permutatio*, cum aliud verbis, aliud sensu proponitur: ab ἄλλο & ἀγορεύω, i.e. ἀγορεύω dico: ἄλλο γὰρ ἀγορεύεις, ἄλλο ᾧ νοεῖ. continet illa plures translationes & continuas, ideóque perpetua etiam Metaphora dicta est. ut Hor. lib. 1. Od. 14.

O Navis, referent in mari te novi

Fluctus: O quid agis? fortiter occupa

Portum, &c. —————

in quâ navem pro republicâ; fluctuum tempestates pro bellis civilibus; portum pro pace & concordia intelligi voluit.

Metonymia, μέωνυμία, *transnominatio*, à præp. μετά & ὄνομα nomen. A Fabio exponitur nominis pro nomine positio: cujus vis est (inquit) pro eo quod dicitur, causam propter quam dicitur, ponere.

Ironia, εἰρωνεία, *simulatio, irrisio*: ab εἶρω dico: unde εἰρων simulatio, qui aliter dicit ac sentit: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro dissimulatione, quâ aliter sentimus, aliter loquimur.

Para-

Paralipsis, παραλειψις, *praeteritio*, à παραλείπω, *praetermitto, omitto, relinquo*. Eâ utimur, quia res notæ aut parvæ sunt, aut quia ingratae futurae existimantur. eadem & παραστροφίς dicitur.

Apóphasis, ἀπόφασις, *negatio*, ab ἀπέρημι, *nego*.

Metáphora, μεταφορά, *translatio*, à μεταφέρω, *trans-fero*.

Synecdoche, συνεκδοχή, *comprehensio*, à συνεκδέχομαι *comprehendo*, vel unὰ exκρίω; quia est tropus quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, præcedentibus sequentia, vel contrá. Quintil. lib. 8. c. 6.

At *Grammaticis* συνεκδοχή vocatur, cùm nomen aut verbum universale restringitur ad partem, vel aliquid saltem speciale, quod per accusativum effertur: ut, *rubet capillos*. Synecdochen a. appellant, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare ἑλλειψιν *praepositionis secundum*: ut apud Græcos intelligi solet κατὰ. Voss. Partit. orat. lib. 4. c. 6.

Rhythmus, ῥυθμός, *numerus*, qualis est in Musicâ. ῥυθμός ab Hesychio exponitur κανὼν, μέτρον, τρόπος, μέλος ἑυφωνον, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις. Suid. τάξις ἐμμελὴς ἀκολουθεῖ ἀρμονίας. 1. Est ordo motionis, 2. Numerus musicus, qui certo temporum spatio constat. 3. numerus oratorius. 4. num. Poëticus, præcipuè certa in versibus homæoptôti mensura. ὑπὸ τῆς ῥύα—ῥύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ῥυσμός, καὶ τροπή σ εἰς θ—ῥυθμός. ἢ ἐκ τῆς ἐρύω, τὸ ἐλκύω, ἐρυσμός, καὶ ἀφαιρέσει τῆς ε καὶ τροπή—ῥυθμός. ut significetur æqualis tractus. Etym. pag. 706. 13.

Métrum, μέτρον, *mensura*, *modus*, deinde *carmen ex mensuris*

mensuris certorum pedum constans. Ἀπὸ τῆς μέτρως τὸ μερίζω καὶ ἀριθμῶ, γίνεσθαι μέτρον, καὶ ἀποβολῇ τῆς ρ, μέτρον. sicut à φέρω φέρτρον, & à δέρω δέρτρον. Etym. 581.46.

Metaplásmus, μεταπλασμός, transformatio, à μεταπλάττω, transformo, transmuto, transfiguro.

Synalœpha, συναλοφή, vocalium commixtio, unio duarum syllabarum, quantum ad vocales, in unam. à verbo συναλείφω, coniungo, simul iungo; Metaphoricè pro commisceo, confundo, in unum contraho: sic dicunt, τὸ α καὶ τὸ ο εἰς ω συναλείφεται: i.e. κινᾶται.

Ecthlipsis, ἐκθλίψις, elisio, extritio. à verbo ἐκθλίβω, extero, elido, excludo.

Prósthesis, πρόσθεσις, appositio, à προστίθημι, appono.

Aphæresis, ἀφαίρεσις, ablatio: ab ἀφαίρεόμαι aufero.

Epénthesis, ἐπένθεσις, interpositio: ab ἐπεντίθημι, interpono.

Syncope, συλκοπή, concisio, à συλκόω, concido.

Paragoge, παραγωγή, productio: à παράγω, produco. Tryphon προσημαλισμὸν vocat.

Apócope, ἀποκοπή, abscissio, ab ἀποκόπτω, abscindo.

Dizrefsis, διαίρεσις, divisio, à διαίρω, divido. vocatur etiam διάλυσις à διαλύω dissolvo.

Synærefsis, συναίρεσις, contractio, à συναιρέω, in unum contraho. dicitur etiam ἐπισυναλοφή coalitio, ab ἐπὶ ad, & συναλείφω, collino, commisceo.

Tmesis, τμήσις — sectio, divisio. à τέμνω seco. pr. pass. τέτμημαι, τέτμηται, τέτμηται, unde τμήμα, τμήσις, τμήβς.

Metá-

Metáthesis, μετάθεσις, transpositio : à μετά & τίθημι pono.

Antíthesis, αντίθεσις, ab ἀντί pro, & τίθημι.

Diástole, διαστολή, extensio, diductio, dilatatio. figura, quâ syllaba contra naturam extenditur, profer-turque ore διεσπασμένῳ diducto & dilatato, cum tamen sit pronuncianda συνεσπασμένῳ : i e, contracto. Α' σέλλω pr. m. ἔσολα. unde cum præp. διαστολή. Aliter vocatur ἑκτασις. i e: extensio.

Systole, συστολή, correptio : cui opponitur διαστολή: à pr. med. ἔσολα.

Epizeuxis, ἐπιζέυξις, adiunctio, ab ἐπιζέω coniungo, desuper imnecto.

Anadiplosis, ἀναδίπλωσις, reduplicatio, à præp. ἀνά & διπλῶω, — ὥσω duplico.

Climax, κλίμαξ, gradatio, ὅθεν τὸ κλίνω. perfect. pass. κέκλιμαι : unde κλίμαξ.

Anáphora, ἀναφορά, relatio, ab ἀναφέρω refero.

Epístrophe, ἐπιστροφή, conversio, ab ἐπὶ & στρέφω verto.

Symploce, συμπλοκή, complexio, complicatio. à συμ-πλέκω complico, connecto.

Epanalépsis, ἐπανάληψις resumptio. verbum decomp. ab ἐπὶ, ἀνά, & λαμβάνω. perf. pass. λέλημαι λέληται — indè λήψις, & in compositione cum præp. ἐπανάληψις.

Epánodos, ἐπάνοδος, regressio. cum per eadem recurrimus, verba inverso ordine relegentes : ab ἐπὶ & ἀνὰ : quod ab ἀνά & ὁδός.

Paronomásia, παρωνομασία, adnominatio : à præp. παρὰ & ὄνομα nomen.

Polypτότον, πολύπλωτον, variatio casuum. q d. variè πλωτόν, i e, cadens : multitudo casuum varietate distincta.

Logísmus,

Logísimus, λογισμός, à λογίζομαι. *præc.* λελόγισμαι.
unde λογισμός.

Ecphonésis, ἐκφωνήσις, *exclamatio*, ἀπὸ τοῦ ἐκφωνέω—ήσω.

Epiphonéma, ἐπιφώνημα, *acclamatio*, ab ἐπιφωνέω,
acclamo.

Epanorthósis, ἐπανόρθωσις *correctio*, ab ἐπανορθόω
corrigo.

Aposiopésis, ἀποσιώπησις, *reticentia*, ab ἀπὸ & σιω-
πᾶω — ήσω, *obtineo.*

Apóstrophé, ἀποστροφή, *aversio*, ab ἀπὸ & στρέφω.

Prosoportceia, προσωποποιία, *fiçtio personæ* : à πρὸς ω-
πον *persona*, & ποίω.

Apória, ἀπορία, *addubitatio*. ἀπὸ τοῦ ἀπορέω, *μ.* ἀπορή-
σω, κ, ἀπορέμμαι, *ambigo, dubito, hæreo, animi pendeo.*

Anacœnósis, ἀνακοίνωσις, *communicatio* : ab ἀνα &
κοινόω *communico.*

Prolépsis, πρόληψις, *occupatio, anticipatio* : à προ &
λαμβάνω. *præc.* λέλημμαι, — λέληται &c. *indè*
λήψις, & cum *præc.* πρόληψις.

Prosaródosis, προσαπόδοσις, *redditio* : à προσαποδί-
δωμι *reddo, insuper do, addo.*

Hypórphora, ὑποφωρά, *objectio* : ab ὑποφέρω *objicio.*

Anthypórphora, ἀνθυποφωρά, *subjectio* : Quintil.lib.9.
ab ἀνθυποφέρω, *per sermonis exceptionem objicio,*
tacite adversarii objectionibus occurreo.

Epítrope, ἐπιτροπή, *permissio*, ab ἐπιτρέπω *permitto, con-
cedo.*

Synchorésis, συγχώρησις, *concessio* : à συγχωρέω *con-
cedo.*

Ellipsis, ἑλλῆψις, *defectus*, ab ἐλλείπω *deficio.*

Pleonásmus, πλεονασμός, *redundantia*, à πλεονάζω *re-
dundo.*

Asyndeton, ἀσυνδέτον, *inconjunctum* : vocatur διὰλυ-
τον *dissolutum* : oratio, in qua omittuntur copu-
lativæ

lativæ particulæ : ut, *veni, vidi, vici* : ab α privativâ particulâ, & *ἑνωδὲτος colligatus* : à *δέω ligo*.

PolySyndeton, πολυσυνδeton, variè & multipliciter conjunctum : à πολὺς & *ἑνωδὲτος*.

Hyperbaton, ὑπερβατον, *transgressio* : ab ὑπερβαίνω *transgredior*.

Zeugma, ζεύγμα, *junctura, junctio* : à *ζεύνομαι jungo*.

Antithesis, ἀντίθεσις, *oppositio, vel ἀντίθετον oppositum* : ab ἀντί, i e, *contra*, & *θέσις positio* : à τίθημι.

Gracismus, γρακισμός, *imitatio Græcorum*. Γρακὸς *Græcus*, Rex quidam, à quo Græcia appellatur. vid. *Plin. l. 4. c. 7. Steph. Byz.* Γρακὸς ὁ Θεσσαλὸν ἦος αὐτὸν ἔγρακον οἱ Ἕλληες. Eadem figura dicitur *Hellenismus*, ἑλλωισμός, *Græcorum imitatio*, ab Ἕλλω — *λωος, Hellen, Deucalionis filius* : à quo Græci dicuntur Ἕλληες. ἑλλωίζω, *Græcè loquor*.

Hysterológia, ὑστερολογία, cum posterius dicitur, quod ordine prius. Aliter dicitur ὑστερον ὡς πρῶτον, & πρῶτον ὡς ὑστερον. ab ὑστερος, & λόγος.

Antiptósis, ἀντίπρωσις, *casus pro casu positio* : ab ἀντί pro, & πρῶσις casus.

Hypállage, ὑπαλλαγή, *immutatio* : ab ὑπὸ & ἀλλάττω *muto*.

Parrhēsia, παρρησία, *licentia, loquendi libertas & audacia* : quasi πανρησία, à πᾶν & ῥησις, *licentia loquendi*, quâ videlicet omnia dicuntur, etiam quæ tacenda videri possunt. hinc παρρησιάζομαι [*ἐλευθεροσμοῶ*] liberè loquor. παρρησιασικῶς liberè loquendo.

Erotēsis, ἐρώτησις, *interrogatio*, ab ἐρωτάω *interrogo*.

Parénthesis, παρενθεσις, *interpositio* : à παρεντίθημι *infero, interjicio*.

Paráthesis, παρέθεσις, appositio, à παρτίθηναι appono.

Períphrasis, περιφρασις, circumlocutio, à περιφράζομαι circumloquor.

Synonymia, συνωνυμία, nominis communio, cùm Synonyma, i.e, vocabula idem significantia utiliter coacervantur. In eâ ferè posterius est exegeticum prioris: à συν & ὄνομα.

Hypotypósis, ὑποτύπωσις, evidentia, & illustratio, quando res ità scribendo exprimitur, ut delineari videatur. Budæus. ab ὑποτυπώω, per figuram demonstro. χαράσσειν.

Præmunítio, προελασχδὴ, preparatio, præstructio, à προελασχαδίζω, preparo, præstruo, & præmolior quippiam ad id quod tento efficere.

Transítio, μετάβασις, à μεταβαίνω transeo.

Rejeçtio, ἀποδιώξις, expulsio, ab ἀποδιώκω fugo, persequor, expello.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Inprimatur.

JOAN. LANGLEY.